

Posudek oponenta bakalářské práce

## **České umění a literatura v díle Angely Marii Ripellina. Komentovaná bibliografie**

Pavly Skalové

2020

Autorka si zvolila téma s očividným praktickým přesahem pro poznání italsko-českých kulturních vztahů a hned na tomto místě mohu konstatovat, že její práce naplnila všechna očekávání a bude nepochybně prospěšnou pomůckou pro každého dalšího badatele v této oblasti.

Jak autorka sama předesílá: „Prvotním východiskem pro následující bibliografii (...) se stala obsáhlá bibliografie sestavná Antoniem Panem a publikovaná v časopise *eSamizdat*“ (s. 26). Přičemž jejím stěžejním úkolem bylo z této bibliografie převzít tituly týkající se Československa a zároveň hledat další v Paneově bibliografii neuvedné publikace (ib.). Jako velmi cennou považuji autorčinu reflexi subjektivity zařazení konkrétních položek do bibliografie, neboť to je určováno pouze tím, jakou intenzitou se ta která publikace týká československého kontextu.

Co se týče metod, struktury a konzistence práce, autorka je seznámena s postupy a nástroji bibliografické práce, svůj text logicky dělí na stručné zasazení autora do kontextů, v jejichž rámci by měla být jeho bibliografie využívána. Poté se již věnuje samotnému bibliografickému soupisu, kterému -pro jeho obsahovou bohatost jistě správně- dala podobu grafické tabulky s komplexním systémem rozčlenění jednotlivých informací.

Předkládané práci nemohu vytknout v podstatě nic, neodpustím si jedině čistě subjektivní komentář: při strukturovaném číslování kapitol-podkapitol je, podle mého soudu, poněkud málo přehledné užití pouze římských číslic ve stejné formě (I.II.III.IV). „Uživatelsky příjemnější“ mi připadají varianty I.i. (římské číslice malé a velké) či I.2. To je ale naprostá drobnost.

Práci tedy považuji za velmi zdařilou , doporučuji k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit známkou **výborně**.

V Českých Budějovicích, 4. 6. 2020

PhDr. Josef Prokop Ph.D.